

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι τριῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐπὶ τῆς δημοσίας ασφαλείας καὶ τάξεως.

Ἐἶνε λυπηρὸν ὅτι τὰ πάντα παρ' ἡμῶν, μὴ ἀιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν ζωτικωτέρων διὰ πᾶσαν κοινωνίαν ζητημάτων κρίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἀτομικῶν συμφερόντων, ἀτομικῶν συμπαθειῶν ἢ καὶ σιγμιαίων διερεθισμῶν τοῦ εὐαίσθητου νευρικοῦ ἑλληνικοῦ συστήματος. Ἐλλείπει δυστυχῶς παρ' ἡμῶν ἐπιμόνος καὶ ἐνδελεχῆς μέριμνα περὶ ἀνθρώπων τῶν κοινῶν. Αἱ ἐκ τοῦ κακοῦ ἐντυπώσεις εἰσὶν ἀληθῶς πολλάκις ἀκρόταται, ἀλλ' οὐχ ἤττον ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τῆς πρώτης ἐντυπώσεως παρερχομένης, οὐδὲν παλλάκις μαρτυρεῖ ὅτι ἀφῆκε τοῦτο ἔχνη καὶ τῆς διαβάσεώς του. Διὰ τοῦτο ἢ μὲν ἀμνησικακία μας ἐγένετο παρμιώδης, εἰς δὲ τὸν ἑλληνικὸν χαρακτήρα προσετέθη ἐκ τῶν πραγμάτων πολλάκις ἀρμοδιότατη κριθεῖσα ἢ ἐπωνυμία τοῦ ἐπιπολαίου.

Θὰ ἐπιτραπῆ καὶ εἰς ἐμὲ νὰ λάβω ὡς ὑπόδειγμα, πρόσφατόν τι γεγονός ἐν τῇ παρ' ἡμῶν κοινωνίᾳ. Δυστυχῶς ἐκ συγκυρίας περιστάσεων, τὰς ὁποίας πολλοὶ ἀρμόδιοι ὡς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι, ἐδύναντο καὶ ὠφείλον νὰ προλάβωσι, ἐφρονέθη εἰς πολίτην προσωρισμένον ἐν εὐθέτῳ στιγμή νὰ χύσῃ τὸ αἷμα του ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ἐγένετο δὲ πένεστατος ἕτερος συμπολίτης μας, Κύριος οἶδε δὲ πόσοι ἄλλοι θὰ ἐνταφιασθῶσι ζῶντες εἰς τὴν τάφου τῶν ἑλληνικῶν λεγομένων φυλακῶν. Τὸ λυπηρὸν τοῦτο γεγονός κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς κοινωνίας πρώτον μὲν καὶ κυρίως κατὰ τῶν ὀφειλόντων νὰ προλάβωσι τὸ κακόν, καὶ δευτέρον κατὰ τῶν ὑποστάντων τὰς συνεπείας τῆς ἀπρονοησίας τῶν ἀρμοδίων, ἐγένετο δυστυχῶς τὸ στάδιον ἐξάφνης ὄχι τὸσον ἐπαινετῆς ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ στάδιον δημοσίων παρενοήσεων καὶ δημοσιογραφικῶν δοκιμιῶν ἤμιστα τιμώντων τοὺς ἐπὶ τοιούτοις μοχθοῦντας, καὶ τὸ λυπηρότερον, διὰ πάντων τούτων ἐπισκοπίζεται ἡ τῆς ἀληθείας ἐκζήτησις καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή.

Κατὰ τὴν γνώμην μου ὠφείλον οἱ δυνάμενοι νὰ ἀναζητήσωσι τὰ ἐξῆς: Α'.) ἐδύνατο νὰ προληφθῆ ὁ φόρος ἐνός πολίτου καὶ ἡ ἀπογύμνωσις ἢ ἐντελής ἐνός συμπολίτου μας; καὶ ἐὰν ἐδύνατο, τίνες ὑπέχουσιν ἐπὶ τούτῳ εὐθύνην. Β'.) τίνος ἐνεκεν ἔστω καὶ παρεκτραπείς ἀσπλος πολίτης φονεύεται; καὶ Γ'.) τίνος ἐνεκεν ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία ἐπὶ τοσοῦτον παρέλυσεν ὥστε νὰ μὴ δυνηθῆ νὰ περικρατήσῃ καὶ τοὺς δικαίως ἀνανακτήσαντας συστρατιώτας τοῦ φονευθέντος; Ἐὰν ἐνταῦθα περιεστρέφετο ἡ τοπικὴ δημοσιογραφία καὶ

τὴν ἐαυτῆς ἀποστολὴν ἤθελεν ἀριστα ἐκπληρώσει, καὶ τὴν δικαιοσύνην ἤθελε σπορδαίως συντρέξει, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι δημοσίας τάξεως ἤθελε κριθῆ φρονίμως μεριμνώσα. Ἀλλ' ὡς τὰ πράγματα ἐχώρησαν, τῶν μὲν ἀποδιδόντων ἅπασαν τὴν εὐθύνην εἰς τὸν ἑνα, τῶν δὲ εἰς τὸν ἄλλον, διόλου ἀπίθανον νὰ ἐξυπνήσωμεν πρῶταν τινὰ καὶ νὰ ἀκούσωμεν ὅτι τὰ πράγματα συνέβησαν ἀπὸ Θεοῦ.

Μὴ νομίζων ὀρθὸν νὰ εἶπω πλείονα εἰς ὑπόθεσιν διατελοῦσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς δικαιοσύνης, ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου λαμβάνων ἀφορμὴν θὰ προσπαθῆσω μετὰ γαλήνης ψυχῆς νὰ σκιαγραφήσω τὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἀπὸ τινος χρόνου εὐρίσκεται παρ' ἡμῶν ἡ δημοσία τάξις καὶ ἀσφάλεια.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε ἐκτεταμένον, θὰ μοὶ συγχωρηθῆ νὰ ὑποδιαίρσω αὐτὸ εἰς ἀσφάλειαν καὶ τάξιν δημοσίαν ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ εἰς δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐκτὸς αὐτῆς ἐν τῷ λοιπῷ δήμῳ.

Ἐἴμεθα καὶ ἡμεῖς πεπολιτισμένον ἔθνος, ἔχομεν δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων. Ἀλλὰ τὴν ἔχομεν μόνον εἰς τὸ χαρτί, ὡς θέλετε ἀμέσως πεισθῆ περὶ τούτου. Οἱ νόμοι τοὺς ὁποίους ἔχομεν ἀπαγορεύουσιν εἰς τὸν πολίτην νὰ ἐνιχλῆ ὅπως ὀθεῖται τὸν γείτονά του, ἢ τὸν διαβάτην, ἀπαγορεύουσι καὶ τὸν ἐλάχιστον αἰσχροῦν ἢ ἀνήθικον λόγον, ἀδιὰ δημοσίαν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ὁ νόμος οὗτος περιέπεσεν εἰς παντελῆ ἀχρησίαν παρ' ἡμῶν, ἀφοῦ δὲν δύνασαι νὰ διέλθῃς τὸν ἐλάχιστον δρομίσκον χωρὶς νὰ πλήξῃς τὰ ὦτα σου αἱ αἰσχροτέραι καὶ κακοηθέστεραι φράσεις, ἀφοῦ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡ πόλις μας ἑμοιάζει χορείαν Κανιβάλων, αἰωνίως κερυθαντιώντων, ἀφοῦ αἰωνίως εἶνε πόλις μεθυόντων; Ἐκατὸν μέτρα μάλιστα διέλθη τὸ ἀπαλὸν τέκνον καὶ ἀκούει ἑκατοντάκις ὅλην τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς αἰσχροσύνης, τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀσεβείας. Ὁ νόμος λοιπὸν ἐκοιμήθη ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην, ὁμοιάζομεν δὲ κατὰ τοῦτο κοινωνίαν αἰσχροῦν, ἀσεβῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμβαπτεται ὀλόκληρος ἡ μέλλουσα γενεά.

Εἰς ἄλλα κράτη ἔχοντα τοὺς αὐτοὺς νόμους μὲ ἡμᾶς, φροντίζουσι κάπως οἱ ἐκ τῶν νόμων τεταγμένοι νὰ ποδηγετῶσι τοὺς πολίτας εἰς τὴν φιλέργιαν. Ἐνταῦθα ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν ὑπάρχουσι καφενεῖα ἐν οἷς διατιθάνται νυχθημερὸν ἀργούντες, χαρτοπαιζόντες καὶ περὶ ἄλλα παντοῖα καταγιγόμενοι, νέοι εὖρωστοι ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τῶν χωρὶς οὐδέποτε νὰ ζητηθῆ παρ' αὐτῶν λόγος εἰς ποίαν τράπεζαν ἀντλοῦσι τὰ τοῦ πολυδαπάνου, ἀργοῦ καὶ ἐκδητημένου αὐτῶν βίου

μέσα. Οἱ γείτονες παντὸς τοιούτου κοινοῦ διαιτήματος φαίνεται, ὅτι πληρώνουσι κατὰ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ ἡ λοιπὴ πόλις δὲν δύναται νὰ καυχῆθῃ καὶ νὰ χαρῆ διότι ἔχει εἰς ἀπωτέραν τινὰ συνοικίαν τοιούτους πολίτας. Καὶ ἐντούτοις οἱ νόμοι μας καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν εἶνε σοφώτατοι καὶ προνοητικώτατοι, μόνον αἱ ἀστυνομικαὶ ἡμῶν ἀρχαί, μόνον αἱ εἰσαγγελικαὶ ἡμῶν ἀρχαί φαίνονται ὅτι τοὺς ἀγνοοῦσι. Εἶνε δυνατόν οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις καταγωγίσις διαρκῶς ἐνδοιαιτώμενοι νὰ μὴ γείνωσι κλέπται καὶ φονεῖς ἐν ἀνάγκῃ; Ἦσοι νέοι ἀπόλυνται ἐκ τῶν τοιούτων καταγωγείων, πόσαι οἰκογένειαι καταστρέφονται, πόσαι ἐκ τούτων κλοπαί, πόσοι φόνοι, πόσαι ληστεφαί, πόσοι δὲ θὰ εἶχον ἀναβῆ τὴν λαίμιτόμον ἐὰν ἐφρημόζετο ἡ δικαιοσύνη ὅπως ἐφαρμόζετο εἰς τὰ κράτη τῶν ὁποίων τοὺς νόμους παρελάδομεν. Καὶ ἐντούτοις ἡ ἐλάχιστη πρόνοια ἐξύνατο νὰ προλάβῃ ὀλόκληρον αὐτὴν τὴν σειρὰν τῶν μεγίστων διὰ πᾶσαν κοινωνίαν κακῶν, ἢ τοῦλάχιστον ἐδύνατο νὰ φέρῃ σχετικὴν τινὰ ἐλάττωσιν ἀναμφισβητήτως, ὅπερ ἐπίσης θὰ ἦτο μέγιστον κέρδος, μεγίστη πρὸς τοὺς πολίτας εὐεργεσία καὶ βῆμα μέγα πρὸς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον διότι ἡ δημοσία τάξις ἀποτελεῖ τὸ βαρόμετρον οὕτως εἰπεῖν τῆς ἐθνικῆς εὐεξίας ἔθνους τινός. Χωρὶς νὰ μνημονεύσω ἄλλας τινος ἀσχημίας, ἡ δημοσία τάξις καὶ ἀσφάλεια ἐντὸς τῆς πόλεως εἶναι εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ ἀξιοδάκρυτον. Ὁ Νόμος ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς προνοίας καὶ τῆς προλήψεως τῶν ἐγκλημάτων ἐκοιμήθη νήδυμον ὕπνον. Οὐδὲν γίνεται πρὸς πρόληψιν τῶν παντοίων ἐν τῇ πόλει ἐγκλημάτων. Δημοσία διδάσκειται ἡ αἰσχροσύνη, ἡ ἀνηθικότης, ἡ ἀσεβεία ἢ ἀργία, ἡ κλοπὴ καὶ ὁ φόρος, ὁ δὲ Νόμος θεᾶται τὰ πάντα ὡσεὶ ἦτον ὁ πρῶτος φατριαστῆς φροντίζων πῶς, ἐκ τῶν ἀναγκῶν εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ ἐγκλημα ἀναγκαιῶς εὐρίσκονται οἱ ἐγκληματοῦντες καὶ οἱ παθόντες, νὰ ἀποκτήσῃ νέους φίλους διὰ τὴν φατρίαν.

Λυπηρὰ ἀληθῶς ἡ τοιαύτη κατάστασις, οὐδόλως δὲ ἀπίθανον καὶ αἱ ὀλίγα λέξεις τὰς ὁποίας ἐξέφερα ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι θὰ θεωρηθῶσι παρὰ τῶν οἰκείων ὡς φωνὴ ἰδιοτρόπου οὐδόλως πρακτικῶς σκεπτομένου. Ἐντούτοις καλὸν εἶναι οἱ συμπολίται μας νὰ δείξωσι κάποιαν ἐπιμονὴν εἰς τὸν κεφάλαιον τῆς δημοσίας ασφαλείας καὶ τάξεως, διότι ἡ εὐθύνη τῆς καταστροφῆς τῆς μεθ' ἡμῶν γενεᾶς, ὀλόκληρος θὰ πέσῃ ἐφ' ἡμᾶς.

(Ἐπεταί συνέχεια).

Ἰδιότροπος.

Οἱ ἱερεῖς ἐν Πατρίαις.

Ὅλοι κλαῖν' τὸν πόνον, τοὺς κ' ὁ μολωνᾶς τ' αὐλάκιον.

Ἐνῷ ὅλοι οἱ παρ' ἡμῖν πολιτικοὶ κύκλοι (βλέπετε ἔχομεν καὶ ἡμεῖς κύκλους) ἀσχολοῦνται περὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν συνεργῶν τοῦ Βελέντζα καὶ ἀναγινώσκουσιν ἀπλήστως τὸν λόγον τοῦ κ. Φωτήλα, προσπαθοῦντες νὰ ὑπερτιμήσῃ τὰ φόντα τοῦ ἐντίμου κ. Δ. Τσιτίσα, ἡμεῖς, ἀφοῦ ἐν προγενεστέρῳ ἡμῶν ἄρθρῳ ἐτινάξαμεν ὀλίγον τὴν γούναρ τοῦ κ. Βλάση, ἐκτυπήσαμεν δηλαδὴ τὸ σαμάρι διὰ νὰ ἀκούσῃ ὁ κ. Σκαλιστήρης, ἐρχόμεθα ἤδη νὰ εἰπώμεν ὀλίγα καὶ περὶ τῶν ἱερέων βέβαιον ὄντες, ὅτι διερωτηθῆμεν τὸ φρόνημα τῶν ὀρθῶς παρ' ἡμῖν σκεπτομένων.

Πρὶν δ' ἢ προβῶμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, δεῖν ἄλλο μὲν νὰ παρατηρήσωμεν τοῖς τυχόν μεμφιμοῦσιν ἀναγνώσταις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προβάλλωμεν ἐκάστοτε τὸν θρησκευτικὸν λόγον καὶ ν' ἀφίνωμεν ἀνεξέλεγκτον τὴν διαγωγὴν ἐκείνων αἰτινες εἰσὶν ἀκριβῶς οἱ αἰτίαι τῆς θρησκευτικῆς ἐκπτώσεως τοῦ τόπου καὶ τῆς ὁσμῆς καταφανοῦς γιγνομένης ἀσβελαί, καὶ τῆς πρὸς τὸ ἔγκλημα βροπῆς, διότι ὄντως οὐδέποτε θὰ διορθωθῇ κακόν, ὅπερ καθ' ἡμᾶς εἶναι ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων. Ἡ ἀλήθεια λεγομένη ἐκάστοτε καθάρως καὶ κατ' ἐπανάληψιν, βελτιοῦ οὐσιωδῶς τὰ κακῶς κείμενα παρὰ τε τοῖς ἀτόμοις καὶ ταῖς κοινωνίαις.

Οἱ παρ' ἡμῖν λοιπὸν ἱερεῖς ὡς πρὸς μὲν τὴν παιδείαν δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς δύο γενικὰς κατηγορίας, εἰς τὴν τῶν λογίων καὶ τὴν τῶν ἀμαθῶν, εἰς τὴν τῶν δυναμένων δηλ. ν' ἀναγνώσωσιν εὐχερῶς ἐφημερίδα δημοσίαν καὶ εἰς ἐπὶ κῆρον καὶ εἰς τὴν τῶν διαλθόντων, μετὰ πολυετείς σπουδὰς, τὸ γροῦχι καὶ τὸ ψαλτήρι μετὰ δὲ τῶν δύο τούτων ἀκρῶν καταλεκτέον τοὺς εὐαριθμούς καὶ μέχρι τοῦ Μηγαίου. Ἐκ τῶν λογίων δὲ πάλιν, ἐνίοι μὲν, εἰ πολλὸν διαβάσαντες, διδάζουσιν ἐπίστε καὶ λόγους ἐπιτηδεύουσιν εἰς ἡμετέριους νεκρούς, ἔχουσι δηλ. ἕνα λόγον ἕκαστος διὰ θεῖον ἐν τῷ τοῖσι αὐτῶν καὶ τὸν ἀναγινώσκουσιν ὁσάκις τις τῶν κηδευομένων νεκρῶν τύχη νὰ ἴηται ὀλίγον ἀπὸ σοῦ, ἀλλάσσοντες μόνον γένος, ἂν ἴηται ἀρσενικὸς ἢ θηλικός· οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἤττον διαβασμένοι κρατοῦσιν ἀνά χεῖρας ποιμαντορικὴν ῥάβδον, φέρουσιν ἐπίστε καὶ πόμολον πρὸς διακρίσιν ἀπὸ τῶν ἀμαθῶν, οἵτινες ἀρκοῦνται εἰς μόνον τὸ κομβολόγιον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν γραμμάτων τῶν ἱερέων ἡμῶν.

Πρὸς δὲ τὴν ἀργυρολογίαν οἱ ἡμέτεροι ἱερεῖς οὐδεμίαν ἔχουσι διακρίσιν. Οἱ πάντες, πλὴν ὀλιγίστων ἐντίμων ἐξαίρεσεων, δράττονται πάσης εὐκαιρίας ὅπως ἐκδουλεύσωσι τὴν ἐξάριτον ὑπόληψιν ἣν ἔχουσι πρὸς τὰ ἀργύρια καὶ τὰ μακρίρια, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ταῖς πλείστασι ἐνορίαις μεταβαλίνουσιν ἐν σῶματι ἀπαντες εἰ ἐφημέριοι εἰς τὰ συνήθη ὑψώματα, παρὰ τε πλουσίοις καὶ πένκτιν, ὅπως πλείονα εἰσπράξωσιν, εἰς δὲ τὰς ἱεροτελεστίας, καὶ ἰδίως τοὺς γάμους τοὺς τελομένους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τὰς κηδεῖας τῶν εὐπόρων, συνέρχονται ἀτόκλητοι πλείονες τῶν ἐκάστοτε προσκαλουμένων, διόπερ πολλὰκις οἱ παράνομοι ἢ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν πληρωμὴν τῶν ἱερέων εἰς τὰς κηδεῖας, ἐφορῶνται εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ νὰ δανεισθῶσιν ὅπως πληρώσωσι καὶ τοὺς μὴ προϋπολογισθέντας ἱερεῖς, ἢ οἱ τολμηρότεροι ἀφίνουσι τοὺς πλεονάζοντας ἀπληρώτους, ἀψφροῦντες τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα αὐτῶν.

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τῶν παρακλήσεων τοῦ δεκαπενταγούστου, ἐκ τῶν λειτουργιῶν τοῦ 40-ἡμέρου; Οἱ ἱερεῖς μεταβαλίνοντες ἐφ' ὠρισμένην ἀκριβῆ ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ψάλλουσι παρακλήσεις ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἀφίσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνῷ ἐκεῖνοι, ἰδίως οἱ ἄρρενες, κατὰ τὴν ἄρᾴν ἐκείνην ἀσχολοῦνται, ἐκτός τοῦ οἴκου ὄντες, εἰς ἄλλα ἔργα, πράττοντες πολλάκις νέας ἀμαρτίας, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἱερέως καθ' ἐκάστην λυομένων. Ὅπως δὲ μὴ συγ-

χῶσι τὰ δελτάρια ἐν οἷς εἰσὶν γεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν οἰκογενειῶν ὑπὲρ ὧν δέονται, γράφουσιν αὐτὰ πολλάκις ἐπὶ τοῦ τοίχου, κάτωθεν τοῦ εἰκονοστασίου, ὑπὸ τὰς δύο ἐπιγραφὰς αζωντανὰ καὶ πεθαμέναν. Τοῦτ' αὐτο ῥητέον καὶ περὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ 40-ἡμέρου, δι' ἃς πληρώνονται ἐπίστε οἱ ἱερεῖς, μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ λειτουργίαι γίνονται εὐτυχῶς ἐν τῷ ναῷ.

Ἄλλ' ἂν τις ταῦτα ἀφίσῃ ἀκίνητα ὡς κακὰ εὖ κείμενα, τί δύναται τοῦλάχιστον νὰ εἴπῃ περὶ τῆς λοιπῆς διαγωγῆς τῶν ἱερέων; Οὐδὲν καλόν, πλὴν ὀλίγων ἐξαίρεσεων. Γνωστὰ εἰσὶ τὰ λαβόντα χώραν ἐν τῷ μητροπολιτ. ἡμῶν ναῷ σκάνδαλα μετὰ τῶν ἱερέων κτλ. διότι καὶ καταδικαστικαὶ εἰς ἀργίαν ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν κατὰ τῶν ἱερέων τούτων καὶ πολλὰ ἐν ταῖς ἐφημερίαις ἐγράφησαν παρ' αὐτῶν τούτων ἀπολογουμένων καὶ ὑβρίζοντων τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν. Γνωστὸν ἐπίσης τυγχάνει ὅτι οἱ ἐφημέριοι τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου κατὰ τὴν περιαγωγὴν τῶν ἀγίων, δὲν μνημονεύουσι τῶν ἐπιτρόπων διότι οὗτοι δὲν συνήργησαν ὅπως ἀρπάσωσι τὰ οἰκόπεδα ἐφ' ὧν κείται αἱ οἰκίαι αὐτῶν, ἀδικούντες οὕτω προφανῶς τὸν ναὸν εἰς ὃν ταῦτα ἀνήκουσι. Καὶ ὁμοίως οἱ ἱερεῖς μας, ἐνῷ καθ' ἐκάστην ἀναφωνοῦσιν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, μετὰ τῶν τρώγονται οἱ πλείστοι καὶ οὐδὲ κἂν χαιρετώσιν ἀλλήλους καθ' ὁδόν, καὶ τὸ πᾶν σπουδαιότερον κοινωνοῦσι καθ' ἐκάστην τῶν ἀχράντων μυστηρίων εὐχερέστατα, ἐνῷ εἰς ἡμᾶς ἐπιστάλλουσι πρὸς τῆς ἀγίας Μεταλήψεως νὰ ζητῶμεν συγχώρισιν οὐ μόνον παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ὑπερητῶν ἡμῶν, ὅς περὶ πᾶσι ἐπέπληξαμεν ἢ ἐτιμωρήσαμεν δι' ἀμέλειαν ἢ σφάλμα αὐτῶν.

Περὶ δὲ τῆς τοκογλυφίας οὐδεὶς πλέον λόγος, διότι αὕτη ἀνεγνωρίσθη σχεδὸν σιωπηρῶς ὡς ἐν τῶν καθηκόντων τοῦ ἱερέως, ἐνίοι δὲ τούτων ἐπὶ τοσοῦτον προήγαγον τὸ ἔργον τοῦ τοκιστοῦ ὥστε καὶ εἰκονικὰ συμβόλαια συντάσσουσι καὶ ὑποδορκίαν συμμαχοῦσι πρὸς πρόσκτησιν ὅ,τι πλείστου ἀργυρίου. Δυστυχῶς σὶ ἄλλεπάλληλοι ἐντυποὶ καταγγελαὶ ἀδικουμένου κατ' ἀδικούντος ἱερέως κατέστησαν ἐνήμερον τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν περὶ ἀπάτης καὶ ψευδορκίας ὑπὸ ἱερέως ἐξεκακθείσας· τὰ δὲ δικαστήριά μας πρὸ πολλοῦ ἀσχολοῦνται εἰς λύσιν τοιούτων διαφορῶν.

Πλὴν δὲ τῆς τοκογλυφίας ἐνίοι ἀσκοῦσι καὶ τὸ ἔργον τοῦ συμπεθεροκόπου ἐπ' ἀμοιβῇ χρηματικῇ καταστεισαντας τοὺς εἰς τοῦτο ἀσχολουμένους μεσίτας ἀργούς.

Καὶ ἡ ραδιουργία δὲ δὲν εἶναι ἐκ τῶν σπανίων προσόντων τῶν ἱερέων ἡμῶν. Πλὴν τῶν ἄλλων ἀρκετὰ ἠκούσθησαν παράπονα παρὰ τινος διευθυντῆρος παρθεναγωγείου καθ' ἱερέως ραδιουργοῦντος πρὸς οἰκογενειακὸν ὄφελος τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο, καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐγνωστοποιήθησαν τῷ κοινῷ λεπτομέρειαι τινες τῆς τοιαύτης ἱερατικῆς ραδιουργίας. Αὐτηρὸν τῆ ἀληθείᾳ εἰς ἐνίοι τῶν ἱερέων ἡμῶν, ἔχοντες ὡς πρόγραμμα αὐτῶν εἰς ἀκρά καὶ συμφέροντα, χρώνται παρτὶ μέσῳ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.

Ἡ ἐξωτερικὴ συμπεριφορὰ ἐνίων τούτων πόρου ἀπέχει τοῦ νὰ ἦ ἱεροπρεπής. Οἱ χί σπανίως βλέπει τις ἐνίους τούτων ἔξωθεν τῶν κερφενίων καθήμενους καὶ ἔχοντας ἀνά χεῖρας τὸν σωλῆνα τοῦ Ναργιλῆ καὶ τὸ καλιμαύχιον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἄλλους δὲ ἔχοντας τὸ σιγάρον εἰς τὸ στόμα καὶ φλυαροῦντας δημοσίᾳ, ἐτέρουσ δὲ συνοδεύοντας εἰς τὸν κοινὸν περίπατον κυρίας, ἔξτω καὶ συγγενεῖς αὐτῶν, τὸ τοιοῦτον νομιζόμεν ὅτι εἶναι ἀπρεπές· διότι φανταζόμεθα ἐποῖαν εἰκόνα θὰ παρίστα ὁ περίπατος ἡμῶν, ἐὰν ἀπαντες οἱ ἱερεῖς συνώδευον ἐκεῖ τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας αὐτῶν.

Ἀκούμενοι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐχὶ πρὸς χλευασμὸν ἀλλὰ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἱερέων ἐγράψαμεν τ' ἀνωτέρω, διότι οἱ πλείστοι τούτων ὑπερέβησαν πᾶν ὄριον ἀνθρωπισμοῦ.

τὸ δὲ ἱατρικὸν ποῖον εἶναι; Δυστυχῶς οὐδὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος! Οἱ ἐπίσκοποι ἀνήκοντες εἰς τὴν

μᾶλλον διεφθαρμένην τῆς κοινωνίας τάξιν, εἰς τοὺς καλοῦσιν, εἰσὶν οἱ πλείστοι μαθηταὶ τέλειοι τῶν μοναστηρίων, ἐν οἷς διδάσκονται πᾶν κακόν, ἐξεργόμενοι δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ λαμβάνοντες οἱ πλείστοι ἀνά χεῖρας τὴν πειμαντορικὴν ῥάβδον διὰ μέσων ὑπὸ ἐκτάκτων δικαστικῶν ἀποφάσεων βεβαιωθέντων, σπεύδουσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὄρων ἐδιδάχθησαν ἐν τοῖς μοναστηρίοις αὐτῶν, διαφθείροντες οὕτω τελείως καὶ τοὺς ὠρίμους πρὸ τοῦτο ἱερεῖς τοῦ λαοῦ καὶ ἀντικαθιστῶντες τοὺς ἐκάστοτε τὴν μακαρίαν ὁδὸν πορευομένους δι' ἐτέρων χειρῶν τῶν προαναπαυσάμενων φερόντων ὁμοίως προσὸν τοῦ πλείονα ἐν εἰρήρῃ προσφέρειν. Τοὺς ἐπισκόπους ὁμοίως πάντας ὑπερβαίνει ἡ Ἱερά Σύνοδος, καθὼ ἐκ πλείονων διδασκάλων συγκειμένης ὡς τοῦτο μαρτυροῦσιν αἱ τῆ ἀδείας αὐτῆς γινόμεναι χειροτονεῖαι Τσεκούριδων καὶ ἐτέρων καθαρμάτων, Ἀθανασοφώτων τῶν πλείστων καὶ ἐπιχώρων ἐσχάτως αἱ γεόμεναι προτάσεις πρὸς ἐκλογὴν ἐπισκόπων, ὅποτε τῆ ἀπιφοιτήσῃ τοῦ Ἀγίου συμφέροντος, προέτειναν διὰ τε τὰς ἄλλας ἐπισκοπὰς καὶ τὴν ἡμετέραν τοὺς διακόνους καὶ συμμορίτας αὐτῶν.

Εὐτυχῶς ἡμεῖς διὰ τῶν φωνῶν τοῦ τύπου ἐσωθίμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τῆς νέας ταύτης, ἠδέλλας καὶ ὄντως ἀφ' ὅτου τὸ εἰδικὸν δικαστήριον (οὐ εἶη συγχότερα ἢ ἐμφάνησι) μᾶς ἀπῆλαξεν τοῦ ποιμενάρχου ἡμῶν ὠκονομήσαμεν τριακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν, ἃς προσεφέραμεν ἤδη εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν διὰ τῶν προσθέντων φόρων τοῦ κ. Καλληγᾶ πρὸς σωτηρίαν μεγίστων καὶ οἰκουμενικῶν τραπεζιτῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν μακαρίων καπνοφυτευτῶν τοῦ Ἀγρινίου, οἵτινες τρέφονται ἐκ τῶν καρπῶν τῆς ἀειθαλοῦς ἀψίδος ἣν ἐστήσαν πρὸ χρόνων τῷ κ. Τρικούρη.

Περὶ δὲ τῆς σωτηρίας τῶσων ζῶων ἅτινα θὰ ἐθυσιάζοντο ἐν τῷ μαγερίῳ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν ἀπὸ πενταετίας ἤδη οὐδὲν λέγομεν, διότι ἡ θυσία αὕτη ἐγένετο καὶ γίνεται τακαίως ἐν ταῖς μαγερίαις τῶν μελῶν τῶν ἐπισκοπῶν, περὶ τῶν δὲ λαλήσωμεν ἐν τοῖς ἐπομένοις εἰδικώτερον διότι πολλὰ καὶ περὶ ταύτης ἔχομεν νὰ εἰπώμεν (Ἱσορ.)

Οἱ νομάδες τοῦ δήμου Δύμης.

Ἄμα ὁ ὀδοιπόρος ἀπομακρυνθὴ τέταρτον ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Δύμης, εἰσέρχεται εἰς εὐρείαν πεδιάδα ὑπὸ δρυῶν ἄκμαίων, ποῦ μὲν πυκνοτέρων, ποῦ δὲ ἀραιωτέρων μεταβεβλημένην εἰς δάσος. Τὸ θέαμα εἶνε ὄντως μεγαλοπρεπές καὶ ὠραῖον.

Ἐν τῷ δάσει τούτῳ κατοικεῖ λαὸς ὀμῶν, λαὸς ἑλληνικὸς Ἀθηναϊκῆς καταγωγῆς, ὅστις μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν, καὶ Κύριος οἶδε ἕως πότε ἐν τῷ μέλλοντι, διατελεῖ εἰς κατὰστασιν ἐντελῶς νομαδικὴν ἐν σκηναῖς ὁμοίαις τῶν τῆς Ζουλουλάνδης κατακλυζόμενος ἐν πάσῃ τοῦ ἔτους ὥρα. Ἀναβιβάζουσι τὸν πληθυσμὸν τῶν νομάδων τούτων εἰς δύο περίπου χιλιάδας κατοίκους, ὁ δὲ οἰκίος δήμαρχος καὶ οἱ περὶ τὰ πολιτικὰ καταγινόμενοι γνωρίζουσι καλῶς ὅτι εἰς τοὺς ἐκλογικὸς καταλόγους παρέχουσι κεφάλαιον τριακοσίων μέχρι πεντακοσίων ἐκλογέων.

Ὁ λαὸς οὗτος εἶνε ἀληθῶς νομιμόστατος, ἀλλ' εἶτε ἐξ ἑθῶν εἶτε καὶ ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου ἀμελείας τῶν τὰ κοινὰ διεπόντων ζῆ σχεδὸν θίον φυσικὸν ἀσχολούμενος περὶ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἐλάχιστα εἰς τὰ τῆς γεωργίας. Ἡ πρὸς τὴν ἀργίαν κλησία αὐτοῦ καταστὰ παροιμιώδης. Ἡ ἀμοιβαία κλοπὴ εἰς ζῶα παντοῖα εἶνε σχεδὸν εἰς αὐτὸν ἐννομόν τι, ἴσως δὲ ὁ κλέπτης παρ' αὐτῷ δὲν θεωρεῖται ἐπάγγελμα ἀτιμωτικόν. Εἰς τὰ γράμματα ὀλίγην δεικνύει τὴν ἐπίδοσιν, διότι ἡ διασπορὰ τοῦ εἰς ἀπειρον δάσος καθιστᾷ σχεδὸν ἀδύνατον τὴν διδασκαλίαν καὶ αὐτῶν τῶν πρώτων γραμμάτων. Μόνον εἰς τὸ χωρίον Στριγγιλέικα ὑπάρχει διδάσκαλος τις διδάσκων ὀλίγους παῖδας. Φαίνεται ὅτι κάποτε ἀνεπτύχθη παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ τὸ ἐνστικτὸν τοῦ συνοικισμοῦ, ὡς τοῦτο

μαρτυροῦσι τὰ μικρὰ χωρία Στριγγλίκα, Ἀποστόλου, Κέρπηση, (πατρίς τοῦ νῦν ἀρχαίου Δύμης) Καραβοστάσι, ἀλλὰ οὐδὲν ἐγένετο βήμα προόδου κατὰ τοῦτο, τὸσον δὲ τὸ νομαδικὸν παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ εἶνε φυσικόν, ὥστε καὶ οἱ ἔχοντες οἰκοδομημένας οἰκίας ἐν τοῖς εἰρημένοις χωρίοις προσιμῶσι νὰ ἐνδιατῶνται ἐντὸς τῶν παρακειμένων τῆ οἰκία ἢ καὶ εἰς ἀπόστασιν τινα καλυβῶν.

Ὅπως παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη λόγος περὶ γραμμάτων, οὕτω οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γείνη περὶ θρησκείας. Εἰσὶ βέβαια Χριστιανοὶ διότι βαπτίζονται καλὰ, κακὰ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, νομάδος καὶ τούτου, ἀλλὰ οὔτε αἰσθημα θρησκευτικὸν ἔχουσι, οὔτε ἰδέαν τινα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Οἱ ἱερεῖς σπανίζουσι παρ' αὐτοῖς, διότι καὶ ἐκκλησίαι σπανίζουσι, καὶ αἰσθημα θρησκευτικὸν ὡς εἶπομεν ἐλλείπει. Διὰ τὴν γὰρ ἀναγκαστικὴν ἰδέαν τινα τῆς θρησκευτικῆς τῶν καταστάσεως θέλω ἐκθέσει ἐν ὀλίγοις πῶς πελοῦνται παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ τὰ μνημόσυνα, τὰ παρ' αὐτῷ λεγόμενα, μοίρασμα. Ἀλθανός τις ὀλίγος ἀποφασίζει πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς κοιμηθέντος συγγενοῦς νὰ κάμη μνημόσυνον. Συνέρχονται ἐπὶ τούτῳ οἱ γείτονες ἐν ναϊδίῳ τινι, ἐντὸς τοῦ ὅπου οἱ τὸ μοίρασμα ἐνεργούντες θράζουσι ἐντὸς μεγάλων ποιμενικῶν λεβήτων προβατίναις, Κύριος οὐδὲ εἰς ποίους ἀνηκούσας. Ἡδὴ τοῦ ἱερέως ἀκόμη ἱερουργούντος, οἱ ἐκκλησιαζόμενοι λαμβάνουσι μέρος ἀπὸ τοῦ θραστοῦ τούτου κρέατος, ἀπὸ τοῦ παρατιθεμένου ἄρτου, ἐὰν δὲ ὑπάρχη καὶ οἶνος ἀρκετός, δύναται τις εὐκόλως νὰ συλλάβῃ ἀμυδράν τινα ἰδέαν τῆς μεταβολῆς τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ, ὅχι πλέον γενόμενος οἶκος ἐμπορίου, ἀλλ' οἶκος βρασιλικῆς καὶ λατρείας εἰς πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τὸ ἀνώτατον Ὁ προσηκούσας.

Τοιαύτη λοιπὸν ἡ κατάστασις λαοῦ εἰς αὐτὰ τὰ πρόθηρα τῆς δευτερευούσης πόλεως τοῦ βασιλείου οἰκοῦντος. Γεννάται ἤδη τὸ ἐρώτημα, πρὸς τί ἡ τοιαύτη τῶν πάντων ἀκηδεῖα πρὸς λαόν, πλήρη εὐφρίας; Πρὸς τί ὁ λαὸς οὗτος πληρώνει φόρους ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου; Τί δὲ ὠφελεῖ αὐτὸν ὁ τιμητικὸς τίτλος δημότου τοῦ πλησίον δήμου τῆς Δύμης; Ἰσως οἱ ἄρχοντες τοῦ δήμου ἐκείνου νὰ ἀρέσκονται εἰς τοιαύτην ἀποκλήνωσιν, ὡς πρὸςθεύουσι τινες, ἀλλ' ὅπως ὁπότε δὲν εἶναι λίαν κολακευτικὴν καὶ διὰ τούτου καὶ διὰ τοὺς ἀνώτερον αὐτῶν κειμένους ὁ ἠθικὸς φόνος ὀλοκλήρου λαοῦ. Εἶνε ἐντροπὴ νὰ ὑπάρχη τοιοῦτος νομαδικὸς λαός, ἄγριος σχεδὸν δεδομένος ὅλως εἰς τὴν κλοπὴν καὶ τὴν ἀργίαν, μετὰ πεντηκονταετῆ ἐλεύθερον βίον.

Ἐὰν ἤδη μοι ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλω τὴν γνώμην μου πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διερθωθῇ ἡ περιγραφεθεῖσα θέσις ὀλοκλήρου λαοῦ, νομίζω ὅτι δικαιωτάτων εἶνε νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῷ συνοικισμὸς ἀμεσὸς χρησιμοῦμένης πρὸς τοῦτο εἰς αὐτὸν πάσης εὐκολίας, νὰ χορηγηθῇ δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὸν δαφνίαις ἢ τῶν γραμμάτων διδασκαλία. Ἐὰν οἱ Ἀλθανοὶ τοῦ δήμου Δύμης, παρετήρει ὀρθῶς, συμπολιτικῶς συμμιζῶν αὐτοὺς καλῶς, ἐδίδοντο εἰς τὰ γράμματα, ἔχουσι τοιαύτην εὐφροσύνην, ὥστε ἐπιθυμοῦνται θὰ ὑπερτερῶσιν τοῦς Ἕλληνας γείτονάς τους ἐντὸς βραχέως χρονικοῦ διαστήματος. Καὶ ἐνταῦθα ὁ λαὸς οὗτος ὁ εὐφρῆς εἶνε ἀγέλη ἀγραμμάτων, κλεπτῶν, ἀσεβῶν καὶ ἀέργων.

Ἐπιβάλλων τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς περὶ τῶν Ἀλθανῶν τοῦ δήμου Δύμης οὐδὲν ἄλλο προεθέμην ἢ νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῶν ἀρροδίων ἐπὶ καταστάσεως λαοῦ ἐνεχόντος τὰ σπέρματα ταχειῆς καὶ μεγάλης προόδου, εὐτυχῆς δὲ θέλω λογισθῆναι ἐὰν ἐξυπνήσωσι τέλος, ἔστω καὶ τὸσον ἀργὰ οἱ τὰς τύχας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἰθύνοντες. Φιλκλαθάνος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Συντάκτης τοῦ «Φορολογουμένου» κ. Κωνστ.

Φιλόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὅπου θὰ διαμείνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἡ ἐκδοσις τοῦ «Φορολογουμένου» ἐκ τούτου δὲν θὰ διακοπῆ, διότι τὴν σύνταξιν ἀνέλαβον πάνυ φιλοτίμως φλοι καὶ ἐμφορῶνες τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Διὰ τὰς καταχωρήσεις ἀπευθυνθέντων εἰς τὸ τυπογραφεῖον «Φορολογουμένου»:

— Ἀπουσιάζοντος τοῦ κυρίου Συντάκτου τοῦ «Φορολογουμένου», καθήκον νομίζομεν νὰ ὑποβάλωμεν φιλικώτατα εἰς τὸν ἐνταῦθα δημοσιογραφικὸν κόσμον τὰς ἐξῆς φιλικὰς καὶ ἐκ καλῆς καρδίας παρατηρήσεις. Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔχει νὰ παλαίσῃ κατὰ μυρίων δυσχερειῶν ἕνεκεν τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῶν νόμων. Πολλάκις πλανᾶται ἀνθρωπίνως, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι καὶ πλανώμενος γίνεται ὠφελείας πρόξενος. Ἐὰν κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ «Φορολογουμένου» ἀνακηρύσσονται ὡς ἰσοδίκαιαι αἱ ἀρχαὶ τῆς αὐτοδικίας καὶ τῆς θανατοῦ ἐπιθέσεως, ὅσαςκις νομίζεται σφάλλων, νομίζομεν ὅτι κακοὺς θὰ δρέψωσι καρποὺς ἐν τῷ μέλλοντι οἱ τοιαῦτα συμβουλευόντες. Ἐπίσης νομίζομεν ὅτι πρὸς οὐδὲν ὠφελοῦσιν αἱ προσωπικαὶ ἀντεγκλήσεις. Πάντες ἔχομεν τὰς ἐλλείψεις μας, πάντες ἔχομεν τὰς ἀδυναμίας μας, ἥμισυ δὲ ἀρμύζει εἰς δημοσιογραφούντας νὰ ἀντλῶσιν ἐπιχειρήματα ἐκ τούτων. Ἰδιότροπος.

— Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις κατακολουθοῦντες μετ' ἐνδιαφεροῦσης προσοχῆς τὴν ἐκτύλιξιν τοῦ ἀποτροπαίου Ἰγράσματος, τὸ ὁποῖον ὕψον ἀπὸ εἰκοσάδος ἐτῶν οἱ ἐκ περιτροπῆς διαχειριζόμενοι τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου θέλομεν νὰ ἴδωμεν καὶ τὸ τέλος αὐτῶν. διότι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου θὰ συναγάγωμεν τὸ πῆρισμα ἂν ἡ φαυλότης ἦε ἐν ἧπνον μοῖρα παρ' ἡμῖν; ἢ ἐθνικῶς καὶ ὑπερισχῆ; ἄλλως δὲ ὑπευθυμίζομεν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους ἡμῶν ὅτι τὸ πρόγραμμα αὐτῶν ἔχομεν ἀνηρτημένον ἐν τῷ Γραφείῳ μας, καὶ ἐπομένως ὑπ' ὄψιν ἡμῶν πάντοτε.

— Εἶνε ἀξιοπαρατήρητος ὁ τελευταῖος ἀγὼν τῆς ἐκπνεούσης φαυλοκρατίας ἐνισταμένης ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ ὅλαις δυνάμεσι προσπαθοῦσης πῶς νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἐπιδικωμένην ἀνθρώποις τῶν πλημμελῶς πλημμελῶς ἐχόντων, καὶ εἰς τὴν διάρρυθμίαν τοῦ Χάους καὶ τοῦ κοκεῶνος, ὃν κατέλιπον ἐκδικωμένοι τῶν δημοσίων οἱ τέως λυμεῶνες.

— Ἀρίστην ἐνεποίησε καὶ ἐνταῦθα ἐντύπωσιν τὸ μέτρον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀποστεῖλαι ναυτικὸν ἀπόστολον εἰς Αἴγυπτον μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων τὸ ἐξ ἀνδρικοῦ φρονήματος καὶ γενναίας πολιτικῆς διάθεμα τοῦτο ἔχει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἠθικὴν Ἐπιφρόνην ἐπὶ τοῦ ἔθνους, φρονηματίζον αὐτὸ καὶ ὑψῶν τὸν ἐγωϊσμόν του καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἀξιοπρεσίαν του, τὴν ὁποίαν ὡς μὴ ὠφειλεν ἢ ἀποφράς τῆς 31 Μαρτίου ἡμέρα εἶχε ταπεινώσει καὶ καταρτίψει εἰς βαθμὸν ἐπονειδιστόν. Ὅποια ἀληθῶς γλυκεῖα ἀνάμνησις εἰς πάντα Ἕλληνα ἀνακαλοῦντα ὅτι τὸ δεύτερον ἤδη μετὰ τὸν ἀείμνηστον Κανάρη δέχονται τὰ Πελάγη τῆς Ἀλεξανδρείας Ἑλληνικὸν στολισκὸν ὑπὸ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τούτου τοῦ μεγάλου ποντομέντοδος!

— Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα γενόμενη κλοπὴ πεντακισχιλίων δραχμῶν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ παρ' ἡμῖν Δικηγόρου κ. Παναγιώτου Θεοφίλου ἐν ἀκμαζούσῃ ἡμέρᾳ δεικνύει ὅτι ἐκάστη εὐκαιρία ἔχει τὸν ἐπικαρπωτὴν αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἀς ἐργηγοῦμεν καὶ προσέχωμεν πόντους ἀνευδότητος ἐὰν δυνάμεθα.

— Σκανδαλώδης γάμος ἐτελέσθη τὴν 13 Ἀπριλίου ἐν ταῦθα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμποροῦ τινὸς μετὰ τὸν κορασίον 10ετοῦς μόλις μετὰ παντοπώλου 25ετοῦς ἀδεία καὶ ἐπινεύσει τῆς Ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς Πατρῶν. Οἱ λόγοι οἱ ὠθήσαντες τοὺς συμπεθέρους εἰς τὸν γάμον τούτον εἶναι καθαρῶς λόγοι συμφέροντος; ἀλλὰ τοιοῦτοι λόγοι ὤθησαν καὶ τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τοὺς τελέσαντας τὸ μυστήριον ἱερεῖς; Δὲν εἶναι ἀπίθανον τοῦτο,

διότι οὐχὶ σπανίως οἱ διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἐκκλησίας λόγῳ συμφέροντος καὶ εἰς μείζονα ἐγκλήματα προέβησαν; διότι οἱ τοιοῦτοι προτοῦ ἢ γίνωσιν ἱερεῖς ἀνήκοντες εἰς ταπεινὰ τῆς κοινωνίας στρώματα, εἰς τὰ ὅποια δυστυχῶς ὀλίγοι γνωρίζουσι περὶ ἠθικῆς καὶ καθήκοντος. Περὶ τούτων θὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς καὶ κατηγορηματικώτερον.

— Οὐδὲν καλὸν ἀμιγές κακοῦ. Μόλις ἤρξατο ἰσοπεδουμένη ἡ Πλατεία τῶν Ὑψηλῶν ἀλωνίων καὶ ἰδοὺ τὸ μεταξὺ τῶν δένδρων διάστημα αὐτῆς ἀκριβῶς καθ' ὃ σημεῖον γίνεταὶ ὁ περίπατος τῶν Κυριῶν κατελήθη ὑπὸ τραπέζων παρακειμένου καφηνίου νεοστὶ ἐγκατατασθέντος ἕθα πέρσου ἢ τὸ θερμὸν θέατρον. Τὸ τοιοῦτον ἐκτὸς τοῦ εἶναι ἀτοπὸν διότι οἱ περὶ τὰ τραπέζια καθήμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χυδαῖοι παρακωλύουσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰς οἰκογενεῖας νὰ ἐποικτεινωσι καὶ μὴ χρι τοῦ σημείου ἐκείνου τὸν περίπατον αὐτῶν, ἀλλ' ἀνήθικον εἶναι καὶ ἀηδὲς καὶ μὴ κόρμιον. διότι οὐδαμῶς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐπιτρέπεται ἐντὸς δημοσίων Πλατειῶν τοιοῦτου εἶδους οἶα ἡ τῶν Ὑψηλῶν ἀλωνίων νὰ τίθενται τραπέζια καφφεωλῶν ἐκ παρακειμένων καφφενείων. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία θὰ ἐμποδίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ἐπανάληψιν τοιοῦτου ἀτόπου.

— Πλησιάζοντος ἤδη τοῦ χρόνου, καθ' ὃν θέλομεν εἰσελθεῖ εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνταῦθα παιδευτηρίων, κρίνομεν εὐλογον νὰ φέρωμεν μερικὰ παρατηρήσεις ἐκ τῆς προγενεστερᾶς πείρας, μήπως αὐταὶ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἀρροδίων καὶ ἐπέλθῃ ἡ δέουσα θεραπεία.

Οὐχὶ ὀλίγα τῶν ἰδιωτικῶν ἰδίως παιδευτηρίων εἶτε ἀρρένων εἶτε θηλέων οὐδὲ ὅλως λαμβάνουσι ὑπ' ὄψιν οὔτε τὸ θερμὸν τοῦ κλίματος, οὔτε τὴν ὑπομονὴν τῶν προσερχομένων εἰς τὰς ἐξετάσεις ἀκροατῶν, οὔτε τὸν σκοπὸν δι' ὃν τὸς κόσμος προσκαλεῖται καὶ συμπυκνοῦται ἐν ὥρᾳ θέρους εἰς ἓν καὶ μόνον δωμάτιον. Ἀλλὰ τὰς μὲν ἐξετάσεις προσδιορίζουσι ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνὸς καὶ ἂν τοῖς εἶναι δυνατόν καὶ τοῦ Αὐγούστου τὴν δὲ ἐναρξιν καὶ διεξαγωγὴν αὐτῶν ποιοῦσιν ἐπὶ τὸ θεακτικώτερον καὶ ἐπιδεικτικώτερον, ἐκφωνομένων διαφόρων λόγων ἀκοπούχτων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οὐχὶ τὴν εἰσηγήσαν τῶν προσερχομένων εἰς τὸ προκειμένον, ἦτοι τὰς ἐξετάσεις καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ σχολικοῦ ἔτους, καὶ φύρδην μίγδην παριστανομένων διαφόρων πομπῶν σκηνῶν καὶ πράξεων. Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔκτροπα δύναται καὶ δεόν πλέον νὰ παύσωσιν ἅπαξ δια παντός; οἱ δὲ διευθύνοντες παιδευτήρια νὰ κατανοήσωσιν τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τῶν ἐξετάσεων, καὶ οὔτε χάριν κερδοσκοπικοῦ σκοποῦ νὰ παρέλκωσι τὰς ἐξετάσεις πέραν τοῦ μεκανομιμένου χρόνου, ὅστις εἶναι ὁ Ἰούνιος; οὐδέ τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτὰς πολυπληθεῖς ἀκροατὰς νὰ νομίζωσιν ὅτι συμπυκνοῦνται καὶ συναθροῦνται ἐκεῖ, ἰδρῶτι περιρρέομενοι διὰ νὰ ἀκούσωσι λόγους πανηγυρικοῦς καὶ νὰ ἴδωσι θεατρικὰς ἐπιδείξεις. Εὐελπιστοῦμεν λοιπὸν ὅτι θέλοσιν ἐν καιρῷ ληφθῆναι ὑπ' ὄψιν αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις μας ὅπῃ τῶν ἀρροδίων, καθὼς ὡς προέρχονται αὐταὶ ἐκ τῆς ἐκφράσεως καὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῶν γονέων, ὧν οἱ πλείστοι εἰς ἐξοχικὰς ἐπιδοδομένους ἀσχολίας θέλοσι νὰ ἔχωσι μετ' ἑαυτῶν καὶ τὰς οἰκογενεῖας των ἅμα τὸ πολὺ τῷ τέλει τοῦ μηνὸς Ἰουλίου.

— Ἡ ἀγορὰ μας, ἐξ ἀκοποῦθη παριστώσα τὸ οἰκτρότερον καὶ ἐκευνότερον τῶν θεαμάτων. Τὰ στοιχειωδέστερα τῶν ἐδωρίμων, ἦτοι τὸ κρέας καὶ οἱ ἰχθύες κρατοῦνται ἀκόμη εἰς τὸ ὑψιστον τῆς τιμῆς, εἰς ἣν εὐπρεσθήθησαν νὰ ὑψώσωσιν οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ χειμῶνος; οἱ δὲ προσερχόμενοι εἰς τὴν κάτω ἀγορὰν ἀγορασταὶ δὲν δύναται μάλιστα πολλάκις οὐδὲ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς αὐτὴν διὰ τῶν πυλώνων, καὶ ἰδίως μάλιστα περὶ τὴν δειλὴν, ὅτε συγκομιζονται οἱ ἐκ τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων ἰχθύες; διότι οἱ πωλοῦντες, μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὸν ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς χώρον, καταλαμβάνουσι τὰς τε διόδους τῶν πυ-

λώνων, και τα εκτός της αγοράς περίξ και εκεί συνωστίζοντες αμιλώνται τίς να εκβάλη τας γοερωτέρας φωνάς προς έλκισμόν των αγοραστών. Ο μη πιστεύων προσελθέτω και ιδέτω, ως ώσαύτως και αν δύναιται ακινδύνως να διέλθη την οδόν άγιου Ανδρέου, της οποίας την ώραίαν δενδροφυτείαν ύλοτομοῦσι και καταξοσχίζουσι καθ' εκάστην παιδες διά χειρών, λίθων και βράβδων, ίνα απογευθώσι των μούρων, τὰ έποια φέρουσι τὰ κατά την οδόν τούτων δένδρα.

— Στυγερά δολοφονία εξετελέσθη την νύκτα της παρελθούσης Τρίτης προς την Τετάρτην εν τῷ κατά την θέσιν «Μερικάτω» της πόλεως ταύτης ξενοδοχείῳ τῶν ἀδελφῶν Πίκουλα. Ο Γεώργιος Πίκουλας, πλήρης νεότητος και υγείας, έσφαγή εν τῇ κλίνῃ του ενῶ πλησίον μὲν αὐτοῦ έκοιμώντο ὁ ὑπηρετής και ὁ μάγειρος τοῦ ξενοδοχείου εἰς δὲ τὸ ἄνωθεν δωμάτιον ὁ ἀδελφὸς τοῦ θύματος και ἄλλοι, οὐδεὶς δὲ τούτων ήκουσε τι κατά την τέλεσιν τοῦ φόνου. Ο τρόπος και αἱ περιστάσεις ὅσ' αὖς εξετελέσθη τὸ έγκλημα, προδίδουσιν ὅτι μέγα πάθος έκδικήσεως έτρεφεν ὁ δολοφόνος κατά τοῦ θύματος. Κατά πᾶσαν πιθανότητα ὁ Πίκουλας έγένετο θύμα της ἀνωμόμου αἰσθήσεως. Ὑπόνοιαι ήγήθησαν κατά τινος ἀστυνομικῆς κλητήρος Χαράλάμπους Σπυροπούλου καλουμένου, ὅστις και συνελήφθη.

— Φαίνεται ὅτι και εἰς τὸ ένταῦθα Σωματεῖον της τόσῳ αἰσίως μέχρι τοῦδε χωρούσης φιλαρμονικῆς έταιρίας εἰσεχώρησεν ὁ δαίμων της διχονοίας και της ἀποσυνθέσεως. Ἀποδύμεθα ἀληθῶς διά τούτο, νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ της φιλαρμονικῆς έταιρίας θέλει φροντίσει ἵνα μὴ τὰ νεωστὶ ἀγορασθέντα διά ἀσυνεφορῶν τῶν συμπολιτῶν μας ὄργανα γεινώσι βορὰ τοῦ ἐνὸς και τοῦ ἄλλου. Ἐντούτοις καθιστώμεν γνωστὸν εἰς τοὺς συμπολίτας μας ὅτι οἱ ἀποβλήθέντες τοῦ σωματείου Κλάδης, Πολυζωγράφουλος, Βούλγαρης, Μαύρας και Τάμπρας κατακρατοῦντες τὸ βιβλίον τῶν πληρωσάντων διά την ἀγοράν τῶν νέων ὄργανων, περιερχόμενοι εἰς τὴν πόλιν ζητοῦσι χρήματα ὅπως ἀδικῶς.

— Παρατηροῦμεν μετὰ σπουδαίας ἀνησυχίας τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ὕδατος εν τῇ πόλει μας ἔλειψιν και κυρίως μὲν εἰπεῖν ὑπάρχει ἀρκετὸν πλὴν κατά κακὴν μοῖραν ἢ διενεμήθη ἀνευ μέτρου ἢ οἱ πλείστοι τῶν ἐχόντων εν τοῖς οἴκοις των ὕδωρ ἀφίνοσιν ἡμέρας και νυκτὸς τοὺς στρόφιγγας ἀνοικτούς και οὕτως ἐκρέει εἰς μάτην ὕδωρ, ὅπερ ἠδύνατο νὰ χραιομεύσῃ εἰς κατάβρεγμα τῶν ἑδῶν, ἔρχομεν μέσα Μαῦου και εν τούτοις ὁ ἐκτυφλὸν τοὺς ὀφθαλμούς κονιορτὸς ἐσχηματίσθη ἤδη εἰς παχύτατον στρώμα, τί ἔχει νὰ γίνη ὅταν θραδύτερον ἢ κυλλοφορία τῶν κάρρων και ἀμαξῶν πυκνωθῇ ὡς εκ της ἐποχῆς τῶν σταφίδων; ἀφίνομεν νὰ σκερθώσιν οἱ πολῖται λέγομεν δὲ οἱ πολῖται ἐπειδὴ ἡμεῖς πτάλομε. Ὅπως ἠπότε φρονοῦμεν ὅτι ἠδύνατο νὰ καταβρέχωνται διά θαλασσίου ὕδατος κεντρικαὶ τινες ὁδοὶ και ἡ τῶν Καλαβρίτων πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος θὰ σκεφθῇ και λάβῃ μέτρον τι περὶ τούτου ἀφοῦ μάλιστα τὸ ἔξοδον δὲν θὰ ἦναι σημαντικόν.

Ἀξιότιμὲ φίλε κ. Συντάκτα! Ἐυαρεστηθῆτε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ ἀξιόλογον ὑμῶν φύλλον ὅτι ὁ πάντοτε γενναϊόδωρος κ. Α. Συγγρός εν Ἀθήναις διαμένων, ἐπίτιμον μέλος τοῦ ἐρ' οὔ προϊσταμαι Συλλόγου Ἀλληλοβοηθείας «Θμόνοια» έπεμψε δωρεάν δραχμ. νέων διακόσιων 200, ὁ δὲ κ. Π. Κ. Ἀβδελόπουλος δραχ. ν. 50, ἀμφοτέρων συνοδευομένων δι' ἐπιστολῶν ρεστών ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου εὐγενῶν αἰσθημάτων

Μεθ' ὑπολήψεως διατελῶν
Χρ. Α. Ρηγόπουλος.

Κύριε Συντάκτα!
Ὁ ὑπὸ τὸ στοιχείον Γ. κρυπτόμενος διά της ἑαυτοῦ διατριβῆς εν τῷ ἀριθμῷ 396 της ἐφημερίδος ὑμῶν καταχωρισθείσης δύο κυρίως πράγμα

ματα πρόσθετο νὰ παραδώσῃ τῇ δημοσίῳτητι — Πρῶτον ὅτι ὁ Μακράκης διά της Σχολῆς του κατῶν θεοσκευτικοπολιτικῶν δοξασίῶν του, και οἱ ὀπαδοὶ του, τοῦλάχιστον οἱ λόγιοι κληρικοὶ, πλανῶσι εν γνώσει, και αἰρετικούς ποιῶσι τοὺς χριστιανούς. Καὶ δεύτερον Ἐπιστά εἰς τοὺς ἀπλοϊκοὺς, τοὺς ἀγαθοὺς χριστιανούς, ὅσοι καλῇ τῇ πίστει ἐγένοντο θύματα της πλάνης τοῦ Μακράκη και τῶν λογιωτέρων ὀπαδῶν του, τὴν ἐπισταμένην μελέτην της συγγραφῆς τοῦ τελεσοφίτου της θεολογίας Χρυσάνθου Μακρῆ, ἐπιγραφόμενης «Τὸ δισύνθετον τοῦ ἀνθρώπου ἀποδεικνύομενον διά τῶν ἐγκρίτων της ἐκκλησίας Πατέρων κτλ.»

Μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους εν τοῖς ποικίλοις θεολογικοῖς τε και φιλοσοφικοῖς ἀγῶσιν ήτας και τὴν πανωλεθρίαν ἣν ἐπ' ἐσχάτων εν τῷ δικαστηρίῳ εἰς τὴν ἐπί αἰρέσει δίκην, ὑπέστησαν οἱ δεινοὶ και πολλοὶ ἐχθροὶ και πολέμιοι τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν και ἐπιστημῶν, διά της εν τῷ Θεῷ Λόγῳ Σχολῆς του, τῶν θεοσκευτικοπολιτικῶν δοξασίῶν του και, τοῦ πάντων ἀρίστου ἔργου, τοῦ Μακράκη — της ἐρμηνείας της θείας ἀποκαλύψεως, ἔρχεται τελευταίως ἐπίνορος ἵνα ἀπωλεσθῇ μετ' αὐτῶν ὁ κτηνώδης δισύνθετος Μακρῆς ὁ θαυμαστῆς τοῦ ἐξ αἰσχύνῃς ὑπὸ τὰ φύλλα τοῦ Γ. κρυπτομένου.

Ἄλλ' ἡμεῖς εκ τῶν προτέρων οἶδαμεν ὅτι και πάλιν θὰ ήττηθῇ διά τοῦ «Λόγου» ὁ Μακρῆς, και ὅτι πάλιν θ' ἀποδειχθῇ εν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ γυμνότητι του ὅτι εἰς οὐδὲν καλὸν ἢ νέα ἔκδοσις τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ δισυνθέτου τὸν ἐπλούτισεν ἄλλ' ὅτι τούνατίρην πρόξενος μείζονος θεατρισμοῦ του ἐγένετο. Ἡμεῖς προβλέπομεν ὅτι θ' ἀναλάμψῃ και μίαν ἔτι διά τοῦ συντάκτου τοῦ «Λόγου» φορὰν τὸ ἀνθρώπινον τρισύνθετον διότι και εκ της Γραφῆς και εκ τῶν Πατέρων γινώσκομεν τὴν μετάβασιν τοῦ δισυνθέτου ἀνθρώπου εἰς τὸν τρισύνθετον «και ἐνεφύσησεν αὐτῷ πνοὴν ζωῆς και ἐγένετο ὁ ἀνθρώπος εἰς ψυχὴν ζωσαν (Γεν)» και, «Ἔστιν αἰεὶ τὸ Πνεῦμα και πρὶν ἐμφυσώμενον αὐτὸ και μεταδιδόμενον ὑπογράφῃ Μωσῆς τὸ πρῶτον σωματικῶ τὴν δι' αὐτοῦ ζωοποιήσιν ὑπογράφων (Βασιλ.)» και «Πᾶντα δεσποτικά και σῶμα και ψυχὴ και πνεῦμα» (Γρηγ)». Καὶ εκ τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραφῶν τοῦ διδασκάλου ἡμῶν οἶδαμεν και ἄλλοτε διά της «Ἀξίνης» ἐδημοσιεύσαμεν ὅτι εκ τοῦ δισυνθέτου εἰς τὸ προδευτικόν τρισύνθετον εἴμεθα προωρισμένοι νὰ μεταβῶμεν, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ στασίμου δισυνθέτου τοῦ τὸ τρισύνθετον ἀποκλειόντος τοῖς κτήνεσι δὲ προσιδιάζοντος.

Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀνῆκει ἡμῖν ἡ τοῦ θέματος τούτου κατά πλάτος και βάθος ἀνάπτυξις. Ἡμῖν ἀρκεῖ ἡ πίστις μετ' ἐπιστήμης ὅτι τὸ τρισύνθετον, και φρόνημα της Γραφῆς εἶναι και της κατά Θεὸν ἐπιστήμης δόγμα ἀποδεικνύεται, και πρὸς τὰς περὶ δισυνθέτου και τρισυνθέτου μαρτυρίας τῶν Πατέρων δὲν ἀντιμάχεται. Ὅτι τὸ τρισύνθετον οὐχὶ εν τοῖς σωτηρίοις δόγμασι καταλέγεται ἀλλὰ ὡς ἀπλῆ γνώσις προδευτικῆ θεωρεῖται. Καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν εἶναι εκ της ἐκκλησίας ἀφωρισμένος πᾶς ὁ τὸ τρισύνθετον πρεσβευων, ὡς εν τῇ ἐμβριθείᾳ και φιλαδελφίᾳ του έσπευσεν ὁ Γ. τοῖς ἀπλοϊκοῖς χριστιανοῖς ν' ἀναγγείλῃ.

Και ταῦτα μὲν πρὸς ἐνδειξιν της πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης ἡμῶν διά τὴν πρὸς ἐπιστροφήν εἰς τοὺς κόλπους της ἐκκλησίας ἀγαθὴν μεριμάν του και ἵνα γινώσκῃ ὅτι ἡμεῖς οὐδὲ ὅπως τῶν ἡμετέρων θέσεων μετετοπίσθημεν τηροῦντες χάριτι Θεοῦ ἀκεραίας αὐτὰς ἀχρις ὥρας, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἐξ έσφορικῆς ἀλαζονείας και Ἰουδαϊκῆς προλήψεως πόρρω τοῦ πνεύματος της ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας ἀφίσταται.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ὅμως και τὰ εν τῇ διατριβῇ του περιεχόμενα προκύπτουσι φυσικῶς τὰ ἐξῆς τρία ἐρωτήματα. Καὶ πρῶτον:

Διά της διατριβῆς του ὁ Γ. ὡς εἰδῶς τὰς Γραφὰς παρίσταται. Ἄλλ' αἱ γραφαὶ και οἱ κανόνες οὐδεμίαν αἴρεσιν εἰς τὸ περὶ τρισυνθέτου φρόνημα ἀναγνωρίζουσι. Διατί λοιπὸν αὐτὸς καλεῖ, εν γνώσει τῶν Γραφῶν, αἰρετικὸν τὸν Μακράκη και

τοὺς φίλους αὐτοῦ; Δεύτερον:

Ἐκ της αὐτῆς συνάγεται ἡ γνώσις αὐτοῦ περὶ της καταδικῆς της σιμωνίας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν τριῶν ἀρχιερέων. Κατὰ τοὺς κανόνες ὁ ἄλοῦς ἐπὶ τῇ αἰρέσει της σιμωνίας καθαιρεῖται και ὅμως οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι καταδικασθέντες οὐ μόνον δὲν καθρέθησαν ἀλλὰ και πρὸς περιφρόνησιν τῶν κανόνων και τῶν πιστῶν σκάνδαλον ἱεουργοῦσι. Διατί δὲ αὐτὸς οὔτε εἰς μετάνειαν καλεῖ τούτους και τοὺς μετ' αὐτῶν κοινωνοῦντας οὔτε νὰ παύσῃσι πᾶσαν πνευματικὴν μετὰ τούτων κοινωνίαν, ἀλλὰ και συγκοινωνεῖ ταις ἀμαρτίαις αὐτῶν;

Και τρίτον. — Ἐκ της αὐτῆς διατριβῆς προκύπτει ὅτι ὁ δισύνθετος Μακρῆς εἶναι μαθητῆς τῶν διδασκάλων του Ζήκου, Διομήδου και Σ' κατά δὲ τὴν Γραφὴν ὁ μαθητῆς οὐκ ἔστι μείζων τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ. Ἄλλ' οἱ διδάσκαλοι του ἔπαθον κατά τὰ εἰρημένα πανωλεθρίαν. Πῶς λοιπὸν ὁ κ. Γ. τολμᾷ, λεληθῶτως προσβάλλων τοὺς διδασκαλους, ν' ἀπαθεῶνῃ τὴν μαθητὴν, και μονονοχί σωτήρα τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν τὸν Μακρῆν καλῶν; διότι, λέγει, ἀδιὰ τοῦ βιβλίου του οὗτος πιστώνει τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας ὑπὸ ἀμφισβήτησιν παρὰ Μακράκη θεθείας!!

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων τούτων ἀπόκρισις πρόδηλος παντὶ τῷ συλλογίζομένῳ ἱκανῇ δὲ ἵνα καταδείξῃ τὴν ἐκουσίαν πρὸς ἀπάτην πλάνην και τὸ ἀνειλικρινές των συμβουλῶν τοῦ Γ. ἀφ' ἐνός, και τὸ τυφλὸν μῖσος πρὸς τοὺς νέους μάρτυρας της ἀληθείας ἀφ' ἑτέρου.

Παρατηρῶ τελευταίον, κ. Συντάκτα, ὅτι ἐπομένον ἦτον οἱ μὴ τὸ πνεῦμα τὸ εκ Θεοῦ ἔχοντες νὰ θεωρῶσι πλανῶντας και πλανωμένους τοὺς ἀνεταχμένους τοῦτοῦ εἰσελθόντος δὲ ἐπ' αὐτοὺς κατά πρῶτον βουλήματι θεῷ. «Και μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας και ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς εκ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθεν ἐπ' αὐτούς.» Οὐκ ἔνι ἄλλως γενέσθαι. Τὸ εκ Θεοῦ πνεῦμα ἔπαυσε, κατά τὰ περὶ αὐτοῦ εν κερ. ια. της ἀποκαλύψεως προφητευμένα, ἐμπνέον τοὺς δύο τοῦ Θεοῦ μάρτυρας ἀπὸ ἡμερῶν τριῶν και ἡμισυ, και ἐπομένως οὗτοι κείνται ἤδη πτώματα ἀταφα κατά τὸν χρόνον τούτον. Ἐργῶς ὅμως ὁ καιρὸς ὅτε, ἐμφόβων τούτων, ἐπὶ τῷ σεισμῷ και τῇ θεωρίᾳ τῶν πρωτομαρτύρων εἰς τὸν οὐρανὸν εν τῇ νεφέλῃ, γενομένων και δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ δόντων, θὰ εἰσελθῇ και ἐπ' αὐτούς, τοὺς ἐπιδεκτικούς, τὸ εκ Θεοῦ πνεῦμα της ζωῆς, και δάκρυα μετανοίας τότε θὰ χύσωσιν ἀνθ' ὧν σήμερον ἀσυνειδήτως γελῶσιν. Ἐγγὺς ἡ κρίσις της σιμωνίας εν τῇ ἐκκλησίᾳ, σχολῇ και τῇ πολιτείᾳ, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν και χαρὰν και εὐφροσύνην τοῦ περιουσίου αὐτοῦ λαοῦ. Γένοιτο.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀν θέλετε, κ. Συντάκτα, καταχωρεῖτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον της ἐφημερίδος ὑμῶν.
Διατελῶ πρόθυμος.
Θεόδωρος Καπετάνος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΜΑΦΟΡΑΣ.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν διά της ὑπ' ἀρ. 128 ε. ε. ἀποφάσεως αὐτοῦ, θεώρησαν βάσιμον τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου ε. ε. αἴτησιν της Χαϊδῶς συζύγου Γεωργ. Ζαφειροπούλου κατοικοῦ Καμαρών, ὅπως ἐγείρῃ ἀγωγὴν περὶ χωρισμοῦ της προικίας αὐτῆς περιουσίας ἀπὸ ἐκείνης τοῦ ὡς εἴρηται συζύγου της, κατοικοῦ ἐπίσης, διέταξε τὴν κατά νόμον δημοσίευσιν και τοιχοκόλλησιν της ἀναφορᾶς. Ἐπὶ τούτῳ δημοσιευθῆτω ἡ παρούσα περίληψις αὐτῆς διά της ένταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἀφορολογούμενος.

Πάτρας τὴν 12 Μαῦου 1882.
Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Θ. Οἰκονομόπουλος.

Ἐνοικιάζεται ἡ εν τῇ ὀρκτικῇ πλευρᾷ της παραλίας κειμένη οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀναστασίου Μαυροκεφάλου πληροφορία δίδονται εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ἀφορολογούμενον,